

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Únor 2018

Náklady na vydání 8 Kč

11. února 1858: 160 let

**Zjevení Panny Marie – Neposkvrněného početí
v Lurdech**

Vážení a milí farníci a čtenáři Doteku,

V minulém čísle jsme se zabývali spiritualitou eucharistické modlitby. V tomto článku bych se s Vámi chtěl věnovat ústřednímu bodu eucharistické modlitby a vůbec celé mše sv., jímž je proměňování.

Proměňování

Jak jsme viděli v minulém článku, nelze než souhlasit s apoštolskou exhortací papeže Benedikta XVI. o eucharistii: „Eucharistická modlitba je střed a vrchol celého slavení eucharistie... Různé eucharistické modlitby obsažené v misálu nám jsou předávány živou tradicí Církve a vyznačují se nevyčerpatelným teologickým a duchovním bohatstvím“ (*Sacramentum Caritatis* 48).

Tím nejpodstatnějším momentem eucharistické modlitby je jistě proměňování (konsekrace). Při něm kněz jedná z moci svého svěcení „v osobě a síle samotného Krista“. Jinými slovy, v této chvíli je kněz více než kdy jindy nástrojem, skrze který jedná sám Kristus. Propůjčuje Ježíšovi své ruce a svůj hlas, takže už to není konkrétní kněz, který říká „toto je moje tělo“ a „toto je má krev“ (nepřijímáme tělo a krev Jaroslava Konečného nebo Petra Havlíka či jiného kněze), ale je to sám Kristus, který skrze svěceného služebníka proměňuje chléb a víno ve své Tělo a Krev. Kněz se při proměňování hluboce naklání nad dary na oltáři a v jejich těsné blízkosti pronáší tzv. konsekrační slova („toto je moje Tělo, které se za vás vydává“, „toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny...“). Napodobuje miláčka Páně sv. Jana, který při poslední večeři spočíval na Ježíšových prsou a v této chvíli největší důvěrnosti a blízkosti se svým Pánem se účastní zázraku proměňování.

Odděleným proměňováním chleba v Tělo Kristovo a poté vína v Jeho Krev se svátostným způsobem naznačuje Ježíšova tělesná smrt na kříži.

Poté, co Pán Ježíš při Poslední večeři pronesl nad chlebem slova „*Toto je moje tělo, které se za vás vydává*“ a nad kalichem vína „*Toto je kalich mé krve, která se za vás prolévá*“, dal apoštolům příkaz: „*To čiňte na mou památku*“. (1Kor 11,25). Benedikt XVI. k tomu říká: „Příkazem »*To konejte na mou památku*« (Lk 22,19; 1Kor 11,25) od nás žádá, abychom na Jeho dar odpovídali a svátostně ho zpřítomňovali. Těmito slovy Pán vyjadřuje očekávání, že Jeho Církev zrozená z Jeho oběti tento dar přijme a pod vedením Ducha Svatého bude rozvíjet liturgickou formu svátosti. Památka na Jeho dokonalý dar nespočívá v obyčejném opakování Poslední večeře, ale právě v eucharistii, tj. v radikální novosti křesťanského kultu. Ježíš nám tak zanechal úkol, abychom vstoupili do Jeho »*hodiny*«: *Eucharistie nás vtahuje do Ježíšova obětního úkonu. Nepřijímáme vtělený Logos pouze nějakým statickým způsobem, nýbrž jsme zahrnuti do dynamismu jeho sebedarování.*“ (Sacramentum caritatis 11).

Když kněz pronáší konsekrační slova, nastává zázrak přepodstatnění (transsubstanciacce). Nemělo by smysl, abychom zabíhali do nějakých složitých filosoficko-teologických úvah. Snad jen, abych vysvětlil tento zvláštní pojem, dodám, že dané slovo se odkazuje na Aristotelovu nauku o tom, že každá věc se skládá z podstaty (substance) a případků (akcidentů). Když to hodně zjednodušíme, lze říci, že zatímco podstata dělá nějakou věc právě touto věcí a ne jinou (např. u chleba jakási „chlebovitost“), případy jsou vnější

proměnlivou podobou dané věci. Proměňování tedy způsobuje, že se změní podstata chleba a vína na podstatu Těla a Krve Krista, takže už to dál není chléb a víno, ačkoli jejich vnější případy (akcidenty) se nemění a zůstávají stejné jako před proměňováním. Proto např. kancionálové eucharistické písně hovoří o tom, že Pán Ježíš je přítomen v eucharistii „pod způsobami“ (tj. případy, akcidenty) chleba a vína. Po proměňování je tedy na oltáři skutečně, reálně a podstatně přítomno Kristovo Tělo a Krev. Bl. Pavel VI. K tomu v encyklice *Mysterium fidei* (5,1) dodává: „Aby však někdo nesprávně nechápal způsob přítomnosti, který převyšuje zákony přírodní a je vlastně ze všech zázraků svou povahou největším, je třeba, abychom učenlivou myslí následovali hlas Církve učící a modlící se... Neboť pod uvedenými způsoby již není, co tam bylo dříve, nýbrž něco naprosto jiného, a to nikoliv toliko kvůli víře Církve, nýbrž samo sebou, poněvadž po proměnění podstaty neboli přirozenosti chleba a vína v Tělo a Krev Kristovu nezbyvá z chleba a vína nic než jejich způsoby. Pod nimi je přítomen celý a plný Kristus ve své fyzické skutečnosti (realitě) a je též tělesně přítomný, ačkoli ne tím způsobem, jakým jsou přítomna tělesa na nějakém místě.“

I když proměňování je tajemství víry přesahující náš rozum a nikdy nad ním nepřestaneme žasnout nebo nebudeme moci říci, že ho plně chápeme (jak ostatně nežasnout nad tím, že Boží Syn se z lásky k nám stává člověkem, obětuje se na kříži a zpřítomňuje tuto svou oběť nekrvavým způsobem při mši sv. skrze proměňování!), některým mystikům a světcům se podařilo velmi zdařile ho vyjádřit nebo opsat. Největším z nich je bezesporu církevní učitel sv. Tomáš Akvinský, který proslul eucharistickou úctou a zbožností, a právě kvůli tomu byl pověřen, aby složil mešní a breviářové texty pro svátek Těla a Krve Páně. V našem kancionálu jsou přeložené některé z hymnů k tomuto svátku, které velmi doporučuji k osobní modlitbě a rozjímání nad tajemstvím eucharistie. Ze sekvence

Lauda Sion (v kancionálu jde o píseň 717) vybírám několik trefných slok:

Co sám Kristus tehdy konal, / to nám činit přikazoval / ke své věčné paměti. / V tom jej Církev následuje, / chléb a víno proměňuje / v spasitelné oběti.

Křesťanům se věřit dává, / chléb že se tu tělem stává, / víno v krev se promění. / Co se myslí, oku skrývá, / to poznává víra živá / jako Boží zjevení.

Pod různými způsoby / sám Bůh živý je tu s námi / v chleba, vína způsobě. / Pokrm těla, nápoj krve, / Kristus je však celý v první, / celý v druhé podobě.

Přijímáš-li, zůstal celý, / neláme se, nerozdělí, / celý se vždy požívá. / Tisíce ho přijímají, / všichni celého však mají, / aniž z celku ubývá.

Svátostný chléb když se láme, / v každé části požíváme / tělo Páně v celosti. / Podstata je nezměnná, / dále trvá nedotčená / moc a síla svátosti.

Obětní charakter mše sv. nám také připomíná skutečnost, o níž se dnes už (bohužel) mnoho nemluví – totiž tzv. cíl nebo smysl mše svaté. Tradiční nauka Církve hovoří o čtverém cíli mše sv.: je to oběť smíru (1), chvály a klanění (2), prosby (3) a díkůvzdání (4). Smírný charakter mše sv. nám připomíná, že jsme byli od svých hříchů očištěni a s Bohem usmířeni skrze oběť Jeho Syna na kříži, která se svátostně zpřítomňuje ve mši sv. O rozměrech chvály, klanění a díků jsme již hovořili, když jsme říkali, že celá mše sv. je chválou Nejsvětější Trojice, klaněním se Jí a děkováním za celé dílo vykoupení. Posledním účelem mešní oběti je prosba – prosíme Otce skrze Krista, s Ním a v Něm, aby pro Jeho lásku, jež Ho vedla až k smrti na kříži za nás hříšníky, vyslyšel naše prosby, jež Mu skrze celou mešní liturgii přednášíme.

Při proměňování vína v Krev Kristovu kněz říká: „Toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů. Toto

je smlouva nová a věčná. To konejte na mou památku“. Tato slova nám připomínají, že sám Kristus svou obětí na Kříži vnímal jako obětí Nové smlouvy. Benedikt XVI. nám připomíná, že šlo o „lásku v její nejradikálnější podobě“ (Deus caritas est 12). V podobném duchu píše v téže encyklice: „Ježíš je pravým velikonočním beránkem, který se dobrovolně vydal jako obětí za nás a naplnil tak novou a věčnou Smlouvu“. Emeritní papež tedy potvrzuje souvislost mezi Starou a Novou smlouvou. V době starozákonní uzavírání smlouvy doprovázela obětí zvířete – jeho krví byla stvrzena. Stačí vzpomenout na Druhou knihu Mojžíšovu popisující uzavření smlouvy mezi Hospodinem a Izraelem (Ex 24). Zároveň je zde i implicitní odkaz na starozákonní liturgii svátku smíření, kdy velekněz vstupuje do velesvatyně jeruzalémského chrámu, aby přinesl smírnou obětí za hříchy lidu a očistil ho krví obětovaného kozla. Kristus jakožto pravý a neposkvrněný velikonoční beránek svou krví dokonale a jednou provždy obmyl svůj lid od hříchů. Jak víme z četby Starého zákona, Izrael se mnohokrát prohřešil proti smlouvě s Hospodinem. Důsledkem tohoto vzdálení se od Boha bylo babylonské zajetí a zničení Jeruzaléma a chrámu. V této temné chvíli dějin Izraele, kdy se zdá, že vše je již ztraceno, zaznívá u proroků příslib Spasitele a Nové smlouvy, kterou Bůh uzavře se svým lidem. Ezechiel a Jeremiáš upozorňují, že bude vepsána přímo v srdci lidu a že to bude Hospodinův Duch, který jim také dá sílu podle této smlouvy žít (už tedy nebude ohrožena lidskou křehkostí a hříšností). V Ježíšových slovech nad kalichem Nové a věčné smlouvy jsou tak shrnuty celé dějiny spásy, v nichž Bůh svému nevěrnému lidu stále znovu a znovu nabízí nový začátek a nakonec za něj obětuje i vlastního Syna.

Pokračování příště

Žehnat má každý z nás

Požehnání starce Simeona nás vybízí, abychom i my žehnali.

Lukáš nám vypráví příběh o požehnání. Když Maria s Josefem přinesli své dítě do chrámu, setkali

se tam se starcem Simeonem. Ten vzal dítě do náručí, aby je požehnal. A tím, že chválil Boha, vyslovil i podivuhodná slova o tomto dítěti. V tomto maličkém spatřily jeho oči spásu, světlo k osvícení pohanů a k slávě izraelského lidu. Je to zřejmě vůbec to nejkrásnější, co lze o nějakém člověku říct: „Když tě vidím, vidím spásu, kterou Bůh lidem připravil.“

Nejhlubším určením každého člověka je to, že slouží druhým ke spáse, aby tak skrze něho mohli dojít uzdravení a dospět k celistvosti.

Simeonovo požehnání patří i tobě. Neboť i ty jsi požehnan jako Mariino dítě. Následující slova platí i pro tebe, platí i o tobě.

„Vidím v tobě světlo. Jsi paprskem světla v tomto světě. Rozjasňuješ můj pohled. Jsi slávou. V tobě zazářila Boží krása. Vyzařuje z tebe do světa něco z Boží lásky. Díky tobě je na světě světleji a tepleji. V tvé blízkosti je mi dobře u srdce.“

Když dítě, kterému Simeon požehnal, dospělo v muže, začalo žehnat ostatním dětem. Lidé se zjevně domnívali, že tenhle Ježíš z Nazareta je skutečně požehnaný člověk. Proto mu přinášeli své děti, aby na ně vkládal ruce a aby jim požehnal (srov. Mk 10,13-16). Přáli si, aby se jejich dětem dostalo podílu na požehnání muže jménem Ježíš (přel. „Bůh zachraňuje“, pozn. překl.). Vytušili totiž, že jeho blízkost je pro jejich děti i pro ně samé blahodárná, že z něho vyzařuje požehnání, vstřícnost, povzbuzení, život a láska. Ježíš bere děti do náručí, vkládá na ně ruce a žehná jim. Toto **požehnání je něžné gesto. Svým objetím jim ukazuje, že je do náručí bere Bůh a že je miluje, že je stále obklopuje** jeho spásonosná a milující blízkost. Díky objetí lze požehnání přímo zakusit. Děti cítí, že jsou milovány a přijaty. Požehnání v sobě nese velký díl něhy.

Ježíš vkládá na děti ruce. **V gestu vkládání rukou zakouším nejen Božího Ducha a jeho uzdravující moc, která do mě proudí, ale také**

jeho ochranu. Při všem, co konám, si mohu být jist, že nade mnou sám Bůh rozevřel svou ochraňující dlaň. Vkládání rukou je nejsilnější gesto požehnání. Díky němu můžeme zakusit na vlastním těle Boží lásku v podobě něžného dotyku a proudění, které mnou prostupuje. Ježíš provází toto intenzivní gesto požehnání dobrým slovem, zaslíbením. Jeho slovo navazuje vztah a ustavuje společenství. Ježíš nabízí dětem své osobní přátelství. Požehnáním jim ale také dává poznat, že patří k Božímu království, že jsou v uzdravující a chránící Boží blízkosti.

Mnozí rodiče mají ve zvyku, než jdou děti večer spát, jim požehnat.

Když je dítě malé, vnímá v požehnání bezpečí a ochranu. Některé maminky kladou dítěti mlčky ruku na čelo a modlí se za ně. Dítě tak může zakusit, že nad ním drží svou dobrou ruku Bůh, že mu žehná a že je miluje. Někteří tatínci dělají svým potomkům křížek na čelo pokaždé, když na delší dobu opouštějí domov. Jedna maminka mi vyprávěla, že děti vždycky samy nastavily čelo, aby jim mohla požehnat. Očividně toužily po něžném doteku požehnání. Zakoušely v něm zaslíbení: „Bůh ti požehnal. Nemyslím na tebe jen já, ale drží nad tebou svou ochrannou ruku sám Bůh.“ Když děti vyrostly a dospěly, maminka se začala zdráhat znamenat je křížkem na čele, ale když to jednou neudělala, její dospělí synové si to od ní sami vyžádali. Mateřské požehnání se jim stalo potřebou. Po čem to ti mladí muži vlastně toužili? Protože je osobně neznám, mohu se jen domnívat. Myslím si však, že si přáli zakoušet na vlastním těle, že jsou požehnání, že nejsou sami, že je svou láskou neprovází jen jejich maminka, ale také Bůh, který je s nimi, přestože se ve vzdáleném cizím prostředí cítí sami. Proto bych rád povzbudil všechny matky a otce, aby svým dětem žehnali.

Tímto láskyplným gestem signalizujeme druhému: „Jsi dobrý. Všeho protikladného v tobě se dotkla Boží láska. Patříš Bohu. Nepanuje nad tebou žádný král nebo císař. Jsi svobodný. Jsi pod Boží ochranou. Jdi svou cestou pod milujícím pohledem Boha, který ti říká: 'Vítej v tomto světě. Důvěřuj životu. Jdu s tebou.'“

Z knihy Anselma Grüna – Jsi požehnáním

Starověká česká hymna

Původně jí byla nejstarší známá starobylá duchovní píseň *Hospodine pomiluj ny*. Plnila funkci hymny i bojové písně, hrála se i při korunovaci. Pochází zřejmě z přelomu 10. a 11. století, poprvé byla doložena ve spisu z roku 1055. Jako takovou ji – symbol jednoty, vyjádření národní a státní myšlenky – kodifikoval český král Karel IV., císař římský, jako součást svého Řádu korunovačního.

V současnosti se obecně přijímá, že tato píseň mohla vzniknout jediné v době slovanské bohoslužby v našich zemích, tedy před více jak tisíci lety. Tehdejší kronikář v 13. století označil naši píseň jako „hymnus a s. Adalberto editum“, tj. píseň vydanou od sv. Vojtěcha. Tato slovo bylo v 17. století interpretováno svatovojtěšskou literaturou tak, že sv. Vojtěch sám tuto píseň složil. Správnější výklad ale je, že sv. Vojtěch (956 – 997), druhý pražský biskup, při jehož nastolení se píseň nepochybně zpívala, jako vrchní pastýř píseň schválil a doporučil.

Svatovojtěšskou tradici ovšem hájí i latinský traktát břevnovského benediktina Jana z Holešova z počátku 15. století, věnovaný rozboru a výkladu této písně. Je přirozené, že v břevnovském klášteře, který sv. Vojtěch před více než tisíci lety založil (993), se vojtěšská tradice o písni *Hospodine, pomiluj ny* pilně udržovala.

Tato píseň, vzniká z půdy zkyplené sv. Cyrilem a Metodem, kteří přinesli našemu národu slovanskou bohoslužbu, slovanské písemnictví, se zpívá dodnes v chrámech naší vlasti. Slova, jimiž začíná, nejsou nic jiného, než Cyrilův překlad řecké invokace *Kyrie eleison*, převzaté v originále a do

latinské liturgie. Tento modlitebný povzdech provází pravoslavné křesťany celým životem. Píseň obsahuje i jiné staroslovanské prvky.

Rozšíření této písně bylo v zemi velmi rychlé. Zaznívala z úst našich předků před bitvami, zpívala se při nastolení prvního pražského biskupa Dětmara, při volbě knížete Svyatoplycha II. (1055–1061). Tehdy ji zpíval na Pražském hradě spolu s knížetem, velmoži a lidem i desetiletý žáček svatovítské školy Kosmas, později kanovník svatovítské kapituly, který ve své slavné České kronice nazývá naši píseň „sladkou písničkou“.

Píseň byla také zpívána při korunovaci Karla IV. a manželky Blanky v katedrále sv. Víta na Pražském hradě, při které byla posvěcena Svatováclavská koruna arcibiskupem Arnoštem z Pardubic a za asistence biskupů vložena Karlovi na hlavu.

Společně se Svatováclavským chorálem patřila k prvním českým národním hymnám. Byla před časem také předlohou pro mnohé skladatele vážné hudby, jako Janáčkovy variace, Dvořákovo oratorium Svatá Ludmila a další.

Text písně (staroslověnsky)

Hospodine, pomiluj ny!

(smiluj se nad námi)

Jezukriste, pomiluj ny!

Ty, spase (spasiteli)

všeho mira (světa),

Spasiz ny i uslyšiz

(spas nás a vyslyš),

Hospodine, hlasy naše!

Daj nám všem, Hospodine,

žizn (hojnost) a mír v zemi!

Krleš! Krleš! Krleš!

(Kyrie eleison – Pane smiluj se)

Josef Moudrý

Pro děti – V nouzi poznáš přítele

Ježíš se v závěru svého pozemského života ocitl ve velmi těžké situaci. Osoby, s nimiž se v okamžicích svého utrpení setkal, musely zaujmout postoj k tomu, co se s Ježíšem děje. Očísluj věty pod obrázky tak, aby postava v obrázku a věta, která k ní patří, měly stejné číslo.

 1 KAIFÁŠ	 2 PILÁT	 3 PETR
 4 MARIE MAGDALSKÁ	 5 JOSEF Z ARIMATIE	 6 JIDÁŠ
 7 OBRÁCENÝ LOTR	 8 SETNÍK	 9 BARABÁŠ

Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království (Lk 23,42).

Hledal vhodnou příležitost, jak by ho zradil (Mk 14,11).

Dal Ježíše zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován (Mk 15,15).

Vzkříšený Ježíš se ukázal nejdříve jí (Mk 16,9).

Budu propuštěn já, nebo ON?

Odvážně šel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo (Mk 15,43).

Je lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ (Mk 11,49).

Tento člověk byl opravdu Syn Boží (Mk 15,39).

Neznám toho člověka. A hned zakorhal kohout (Mk 14,71-72).

Převzato z <http://brno.biskupstvi.cz/kc/>

Ze života farnosti

Pátek 2. 2. – svátek Uvedení Páně do chrámu

Svátek Uvedení Páně do chrámu se lidově nazývá Hromnice. Dříve jím končovala doba vánoční. Tento svátek připomíná událost, kdy Maria a Josef přinesli Ježíše 40 dní po jeho narození do jeruzalémského chrámu, aby ho odevzdali Bohu. Svátek provází žehnání svící, které mají významnou symbolickou úlohu: svíce, která sama sebe stravuje, aby přinesla světlo do temnot (života).

*Bože, ty jsi slunce našeho života zahánějící každou temnotu;
osvěcuji nás svým jasným světlem,
abychom nechodili ve tmách,
ale věrně kráčeli po tvých cestách.*

Středa 14.2. – Popeleční středa

Již od konce 11. století se na Popeleční středu uděluje popelem znamení kříže na čelo (= popelec) s formulí: „*Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš*“ (srov. Gn 3,19), nebo „*Obrátte se a věřte evangeliu*“ (Mk 1,15). Přijetí popelce je znamením kajícího převzatým z biblické tradice a uchovávaným v církvi až do dnešní doby. Symbolicky se tak naznačuje stav člověka, který vyznává před Bohem svůj mnohdy špatný život, své nepravosti, svůj hřích a vyjadřuje vůli vnitřně se obrátit s nadějí, že mu Bůh odpustí. Popel, symbol smrti a nicotnosti, se získává ze spálených palmových a olivových ratolestí (ev. „kočiček“ – v našich krajích) posvěcených v předešlém roce na Květnou neděli.

Popeleční středa je v katolické církvi dnem přísného postu (půst od masa a půst „újmý“ – jen jednou za den úplné nasycení).

Jarní prázdniny pro mládež v Příchovicích

Pojed'te s námi na jarní prázdniny! Tradiční pobyt mládeže v pastoračním středisku mládeže Křižovatka v Příchovicích o jarních prázdninách.

Sportovní program: jízda s kopce, duchovní program: jízda do kopce (duchovní nasměrování k nebeským výšinám).

Hlásit se mohou děti a mládež od 12 let, a to do 28. 2. 2018

Termín: 11.-16.3.2018, cena: 1 600 Kč

Přihlašování u Jany Dufalové: jana.dufalova@post.cz, tel.: 604 191 935

Zprávy z pastorační rady

Vážení přátelé,

s vděčností a pokorou za všechny aktivity, které v naší farnosti probíhají, si Vás nově ustanovená pastorační rada Vlašimské farnosti dovoluje oslovit s prosbou o spolupráci. Rádi bychom v kontextu § 2 stanov pro pastorační radu rozvíjeli zejména duchovní růst nás všech, a tím i celé farnosti, nejlépe s dopadem i za její hranice. Rádi bychom tedy vždy v mezičase před dalším liturgickým obdobím udělali jakýsi průzkum, sběr nápadů, které bychom následně na pastorační radě probrali. Slibujeme si od toho, že z našich návrhů vzejde konkrétní aktivita, program nebo **ideálně dlouhodobější plán**.

První období, na němž bychom rádi zahájili naší spolupráci, je tedy doba postní a následně velikonoční. Moc prosíme, pokud máte nějaké konkrétní návrhy, co pro farnost, ale třeba i nevěřící lidi, v tomto období připravit, pošlejte je prosím na e-mailovou adresu (michalryb@post.cz). Cílem těchto činností by mělo být hlubší uvědomění si smyslu dané doby a důraz na společný duchovní růst.

Předem mockrát děkujeme a přejeme všem požehnaný rok 2018.

Vaše pastorační rada

Farní charita Vlašim

Program únor 2018

1. 2. 2018 – 15:00 – Klub seniorů při FCH Vlašim – Přípravy na koncert

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

5. 2. – 15. 2. 2018 – Výstava „Tříkrálové pomáhání 2018“

téma: „ Jak chci pomáhat, až budu dospělý/dospělá

místo: Kulturní dům Blaník Vlašim

6. 12. 2018 – 14:00 Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

8. 2. 2018 – 15:30 – Přednáška PhDr. Ireny Lesové

Téma: O mateřství jako daru (matky, otcové a děti)

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

10. 2. 2018 – 16:00 – Benefiční koncert „Děkujeme Vám 2018“

Poděkování tříkrálovým dobrovolníkům. Bohatý hudební program, vyhlášení a předání cen vítězům 4. ročníku výtvarné a tipovací soutěže, doprovodný program pro děti na téma Jak se staví sen a mnohé další bude náplní sobotního odpoledne

místo: Kulturní dům Blaník, Vlašim

13. 2. 2018– 14:00 – Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

15. 2. 2018 – 15:00 – Klub seniorů při FCH Vlašim – Společenské hry

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

20. 2. 2018 – 14:00 Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

22. 2. 2018 – 14:00 Klub seniorů při FCH Vlašim- Panenky KIWANIS

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

27. 2. 2018– 14:00 – Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

Tříkrálová sbírka

Výsledky Tříkrálové sbírky 2018 ve Vlašimi a okolních obcích dle kasiček

Číslo	Vedoucí skupiny	Částka	Číslo	Vedoucí skupiny	Částka
1	Josef Matějovský Vlašim	5996	2	Jakub Matějovský Vlašim	9512
3	Martina Pavlišová Vlašim	4095	4	Jan Matějovský Vlašim	10098
5	Hana Krejčířová Vlašim	7390	6	Jitka Matějovská Vlašim	4360
7	Miroslava Ptáčeková Vlašim	7778	8	Jana Zrnová Vlašim	6386
9	Eva Holejšovská Vlašim	8519	10	Josef Mádle Vlašim	11066
11	Heřena Lejčková ml. Vlašim	9213	12	Anežka Farionová Vlašim	9732
13	Petra Bajerová Vlašim	24330	14	Klára Vondráčková Vlašim	12006
15	Markéta Kubáňová Vlašim	7981	16	Marika Müllarová Vlašim	7248
17	Veronika Horáková Vlašim	14079	18	Jana Dvořáková Vlašim	9016
19	Eva Dušková Vlašim	4228	20	Tomáš König Vlašim	7104
21	Jan Mleziva Vlašim	9693	22	Barbora Krejčířová Vlašim	1546
23	Jana Srbová Vlašim	2994	24	Jana Srbová Bolinka	4189
25	Jana Dufalová Pavlovice	7608	26	Jana Smitková Tehov	5035
27	Anežka Srbová Kladruby	14284	28	Ol. Mládková Znosim, Hrazená Lh.	4271
29	Marie Mocová Radošovice	18701	30	Eva Pohorská Bilkovice	5319
31	Marie Filipová Nesperry	10382	32	Jitka Konopištská Veliš	5120
33	Jiřina Maďarová Veliš	9400	34	nepoužitá	0
35	Jana Srbová Kondrac	7918	36	Nikola Jirásková Kondrac, Krasovice	14377
37	Michaela Dubová Dub	2604	38	Martin Kochánek Vracovice	19881
39	Marie Dudová Buková, Tisek	5510	40	Kateřina Jandová Pravonín	5045
41	Anežka Kapková Pravonín	9124	42	Eva Kadlecová Nemiž	3360
43	Stanislav Zajíc Ctiboř	5939	44	Anna Bucalová Libeň	5830
45	nepoužitá	0	46	Jan Kaprál Jinošov Louhovice	2966
47	Hana Boučková Zdislavice	6760	48	Hana Boučková Zdislavice	4970
49	Jitka Kučerová Zdislavice	5665	50	Ludmila Hejrná Malovidy	5348
51	Eva Přitasilová Mířetice	8072	52	Markéta Formanová Rataje	7077
53	Veronika Štěpánková Bolina	3845	54	Petra Růžičková Bolina	3080
55	Hana Růžková Řimovice	4639	56	Hana Růžková Řimovice	3577
57	Jana Nedělová Trh. Štěpánov	4169	58	Iveta Halamová Trh. Štěpánov	1850
59	Petra Burková Trh. Štěpánov	2779	60	Jaroslava Krásová Trh. Štěpánov	5802
61	Jitka Tomaldesová Dálkovice	5461	62	Jan Čihák Javorník	14428
63	Hana Vošická Dubějovice	12800	64	Petra Grúzová Chlum	8097
65	Marie Fišerová Načeradec	6905	66	Hana Stehlíková Načeradec	3440
67	Martina Smetanová Načeradec	5140	68	Markéta Ryšková Daměnice	4955
69	Markéta Ryšková Pravětice	1478	70	Růžena Kolmanová Domašín	4016
71	Marie Melenová Domašín	3230	72	Hana Kroupová Domašín	3097
73	David Seifert Domašín	4189	74	Gabriela Kroupová Domašín	5575
75	Anna Sládková Domašín	3785	76	nepoužitá	0
77	nepoužitá	0	78	nepoužitá	0
79	nepoužitá	0	80	nepoužitá	0

Celkem výtěžek Tříkrálové sbírky Vlašim a okolí 515 462 Kč

Farní charita Vlašim děkuje všem dobrovolníkům za obrovskou pomoc a dárcům za jejich štědrost

Výsledky Tříkrálové sbírky 2018 organizované FCH Vlašim dle obcí

Bílkovice	5319	Načeradec	15485
Bolina	6925	Nemíž	3360
Bolinka	4189	Nespery, Nesperská Lh., Chobot, Hradiště	10382
Buková, Tisek	5510	Pavlovice	7608
Ctiboř	5939	Pravětice	1478
Dálkovice	5461	Pravonín	14169
Daměnice	4955	Radošovice	18701
Domašín	23892	Rataje	7077
Dub	2604	Řimovice	8216
Dubějovice	12800	Tehov	5035
Chlum	8097	Trh. Štěpánov	14600
Javorník	14428	Veliš, Ostrov, Sedlečko, Lipiny	14520
Jinošov, Louňovice	2966	Vlašim	194370
Kladruby	14284	Vracovice	19881
Kondrac, Krasovice	22295	Zdislavice	17395
Libež	5830	Znosim, Hrazená Lhota, Polánka	4271
Malovice	5348	Celkem 515 462 Kč	
Miřetice	8072		

Všem dárcům a dobrovolníkům děkujeme za obrovskou
podporu Tříkrálové sbírky

Farní charita Vlašim

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46,
Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim